

ikke enig med det ærede Medlem, og jeg kunde udpege adskillige andre Punkter, hvor jeg heller ikke var enig med denne eller hin. Men jeg skal for Resten ikke komme ind paa den Vej, den kunde let blive vidtløftig, og jeg skal resignere med det Haab, at alting i saa Henseende nok skal komme til at lykkes, naar blot vi kommer til at arbejde i god Forstaaelse med hverandre. Blot det er Tilfældet, som min ærede Kollega fra Bornholm siger, at alting staa ellers vel i Landet, saa bringes den Sag nok i Orden.

P. T. Nielsen: Ved Vedtagelsen af Loven om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme, hvilken Lov vi fik i forrige Samling, vil det sikkert kunne siges, at Husdyrbruget her i Landet er særdeles gunstigt stillet og har faaet naturlige og gode Udviklingsvilkaar. Der vil neppe være Grund for Lovgivningsmagten i en overskuelig Fremtid til at yde større Bevillinger til Husdyrbruget, end her er Tale om. Derimod er der en anden Side af vor Landbrugsvirksomhed, som nok kunde trænge til en større Støtte, end den har i Øjeblikket. Jeg tænker her paa Plantebruget. Det er det grundlæggende og bærende ogsaa for Husdyrbruget, men Plantebruget har hidtil ikke haft en sideordnet Stilling med Husdyrbruget her i Landet. Det er mærkeligt nok, men saaledes har det nu lige fuldt været. Imidlertid skulde det nu gerne være saaledes, at det ene skulde passes og det andet ikke forsømmes, men det er gaaet saaledes, at Husdyrbruget i langt overvejende Grad har taget Interessen fangen. Og medens Husdyrbruget har hævet sig til en Højde her i Landet, som har gjort os til Genstand for Udlændingenes Beundring, kan det samme ikke siges at have været Tilfældet med Plantebruget. Tværtimod er Forholdet vel snarere det, at medens vi ere blevne berømte for vort Husdyrbrug, ere vi blevne berygtede for vort Plantebrug, de urene Marker, det Ukrudt, vi have. Ja, kyndige Folk ville endogsaa paastaa — det er sørgeligt, om det er sandt — at vi her i Landet sidde inde med Mesterskabet, endogsaa Verdensmesterskabet, i Henseende til Avling af Ukrudt. Naar Forholdet har været saaledes, at man ude i Landet med Forkærlighed har kastet sig over de Opgaver, der særlig vedrøre Husdyrbruget, er det ganske naturligt, at man her inde i Rigsdagen gaar en lignende Vej. Rigsdagen og navnlig Folketinget

vil til enhver Tid være et godt Spejlbillede af Befolkningen.

Imidlertid er der i den senere Tid sket en glædelig Forandring i saa Henseende. Man har faaet Øjnene op for, at der paa Plantebrugets Omraade er en Del Opgaver, som trænge til at blive løste, en Del Opgaver, som have den største Betydning, ikke alene for Landbruget men for Nationen i sin Helhed at faa løste. Det har blandt andet givet sig Udslag i det Arbejde, som gøres i de forskellige Landboforeninger. Man har i næsten alle Landboforeninger i de senere Aar nedsat Udvalg, som beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og man har i Landboforeningernes Organisationer i Fællesforeningerne igen nedsat Planteavlsudvalg, som beskæftige sig med disse Opgaver. Disse provinsielle Udvalg have arbejdet i Fællesskab, de jyske, fynske og sjællandske, og sammen med Statens Planteavlsudvalg have de drøftet disse Forhold. Det arbejdende Landbrug har altsaa gennem disse Organisationer et udmærket Organ, hvorigenem de Ønsker, som Landboerne have, kunne komme til Orde, og det er mit Haab, at naar disse Ønsker komme frem, de da ville finde et lydhørt Øre ikke alene hos den højtærede Landbrugsminister, men ogsaa i Rigsdagen.

Der er ingen Tvivl om, at Ønsker og Krav ville komme. Det er betegnende, at ved Foreningen af jyske Landboforeningers Delegeretmøde, som blev afholdt for kort Tid siden, var Planteavl en Sag, som traadte ganske anderledes stærkt i Forgrunden end tidligere. Jeg føler mig overbevist om, at noget lignende vil blive Tilfældet ved de Delegeretmøder, som senere ville blive afholdte for de andre Provinsers Vedkommende. Det er med Fornøjelse jeg ser, at den højtærede Landbrugsminister paa Finanslovsforslaget paa et Punkt paa Forhaand i nogen Grad i alt Fald har imødekommet de Ønsker, som næres af Landboforeningerne, idet han har foreslaaet at forhøje Bevillingen til lokale Markforsøg med 5,000 Kr., altsaa forhøjet Bevillingen fra 15,000 til 20,000 Kr. Det er dog muligt, at denne Forhøjelse vil vise sig utilstrækkelig. Den Tilslutning, som disse Forsøg have vundet, synes at tyde paa det, men skulde det vise sig, haaber jeg ogsaa, at der senere maa blive Mulighed for at faa Bevillingen forhøjet. Men ogsaa paa andre Omraader ønsker man at kunne faa nogle Bevillinger. Man ønsker saaledes en Bevilling til Afholdelse af Plante-